

Un Tomb

Masquefa - Gener 2004

NADAL

El lluminós Nadal,
festa magna, sagrada,
el goig espiritual
ens porta amb sa arribada.
En mig l'hivern gebrat
és com una foguera
que el món ha transformat
en plena primavera.
D'eix juvenívol goig
qui no en copsa una mica,
si el món es torna boig
amb tants cants i música
I el cel apar més blau,
més serena la pensa,
el dolor més suau,
la joia més intensa.
Car de mos fills absents,
asseguts a la taula,
passaré bells moments
escoltant la paraula.
I em voltaran els nés
de galtones rosades
perquè els hi conti fets
de follets i encantades.
I llavors, gai Nadal,
font rica d'harmonies,
malgrat el ser malalt
mon cor, riurà amb tos dies.

Josep Gibernau i Clos

Castelló d'Empúries, 5-XII-1918

LA VETLLA DE REIS

És la vetlla dels Reis, vetlla anhelada
Que malgrat el ser freda i borrascosa,
Gosen tant els infants amb sa arribada,
Que aquest goig la transforma en nit
joiosa.

Els rengles de fanals de llums inquietes,
Enarborats en la foscor pels nins,
Són com les diminutes marietes
Que posen a les vores dels camins.

Quan un d'eixos fanals el vent colpeja,
Llengotejant en l'ombra de la nit,
Sembla una pobra ocella que aleteja
perduda en la buidor de l'infinit.

Els infantons de cara riallera,
Amb veu sonora i enlairant el llums,
Desafiant el fred que arreu impera
Omplen l'espai de joia i de perfums.

I cada volta que ses tendres cares
Esdevenen pel fred amaratades,
Els hi tornen l'escalf les dolces mares
Amb el foc xardorós de ses besades.

I quan tot dorm, que cada infant somnia
Amb el present que els Reis li podran dur,
Com comprenent la magnitud del dia
s'esqueixa el nuvolam que el vent destria
I el cel somriu més lluminós i pur.

Josep Gibernau i Clos

Castelló d'Empúries, desembre de 1918